

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 39Er/985/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7204899884
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Jakabová
ECLI:

Uznesenie

Okresný súd B. I. v exekučnej veci oprávneného I. U., P. P.D..G., T. XX, XXX XX C., I.: XX XXX XXX, zast. JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom, Dr. Herza 12, 984 01 Lučenec proti povinnému L. D., M.. X.XX.XXXX, A. XXX, XXX XX P., A.. Č.. F. Ú. M. F. F. F. U. vedenej na Exekútorskom úrade v Rimavskej Sobote u súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, Kálmána Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota pod č. Ex 407/2004/No o vymoženie pohľadávky vo výške 45,18 Eur s prísl. takto

rozhodol:

návrh bývalej manželky povinného T. D., M.. XX.X.XXXX, A. Q. A. XXX/X, XXX XX P. na zastavenie exekúcie predajom nehnuteľností V. M. C. Č.. XXXX F. B.. Ú.. P. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Oprávnený sa podaným návrhom zo dňa 11.5.2004 domáhal u súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera vykonania exekúcie na vymoženie svojej pohľadávky voči povinnému vo výške 45,18 Eur s prísl., na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Košice II spis. zn. 28C/377/1998-21 zo dňa 19.1.2000.

Dňa 3.6.2004 doručil súdny exekútor súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami, na základe ktorej mu súd vydal poverenie č. 5803/036949 zo dňa 12.6.2007.

Dňa 10.6.2011 doručila bývala manželka povinného T. D., M.. XX.X.XXXX, A. Q. A. XXX/X, XXX XX P. (ďalej len „navrhovateľka“) súdu návrh na zastavenie exekúcie predajom nehnuteľností evidovaných na LV N. v k. ú. Sačurov. Povinná vo svojom návrhu uviedla, že na Okresnom súde Košice II pod spis. zn. 39Er/985/2004, EX 407/2004 sa vedie súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom proti povinnému L. D., M.. XX.XX.XXXX na vymoženie pohľadávky vo výške 45,18 Eur a príslušenstva pohľadávky v prospech oprávneného I. U. P..D..G.. exekučné konanie. Exekučným titulom v danej veci je rozsudok Okresného súdu Košice II spis. zn. 28C/377/1998 zo dňa 19.1.2000. Uvedený rozsudok uložil povinnému povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 45,18 Eur s príslušenstvom. Ust. § 37 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ustanovuje, že účastníkom exekučného konania je aj manžel povinného, ak sú exekúciou postihnuté veci patriace do bezpodielového vlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), za predpokladu, že do začatia exekučného konania nedošlo k vysporiadaniu BSM dohodou alebo súdnym rozhodnutím. Z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou spis. zn. 5C/174/2008-60 zo dňa 26.11.2009, ktorým bolo manželstvo navrhovateľky rozvedené vyplýva, že navrhovateľka s povinným uzavrela manželstvo dvakrát. Prvé manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice II spis. zn. 31C/293/2004. Tento rozsudok o rozvedení manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 10.6.2005. Druhé manželstvo uzatvorili dňa 26.9.2006, ktoré bolo rozvedené dňa 26.11.2009 a nadobudlo právoplatnosť dňa 8.1.2010 a vykonateľnosť dňa 1.2.2010.

Z listu vlastníctva Č.. XXXX vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti manželia nadobudli na základe Kúpnej zmluvy Č.. F. XXXX/XX-XX/XX a sú súčasťou BSM, ktoré doposiaľ nebolo vysporiadané. Exekútor upovedomil navrhovateľku o spôsobe vykonania exekúcie, a to predajom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX F. B. Ú. P., G. F. M. A.. Vzhľadom na to, že exekúciou sú postihnuté veci (nehnuteľné) a patriace do BSM, je navrhovateľa účastníkom konania.

Predmetom exekúcie je nehnuteľnosť, ktorú navrhovateľka užíva spolu so svojimi štyrmi deťmi. Povinný si v súčasnosti odpykáva 13,5 ročný trest. Navrhovateľka je v súčasnosti nezamestnaná a poberá len dávky v hmotnej núdzi vo výške 230,97 Eur. Povinný neuhrádza súdom stanovené výživné a navrhovateľka poberá náhradné výživné vo výške 24,50 Eur mesačne na jedno dieťa. Navrhovateľka je toho názoru, že výška pohľadávky oprávneného je v zjavnom nepomere k hodnote nehnuteľnosti a súdny exekútor postihuje majetok v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie pohľadávky. Súdny exekútor by mal najskôr zistiť, či povinný je vo väzbe, resp. výkone trestu, či pracuje a či pohľadávka povinného nemôže byť uhradená iným spôsobom. Taktiež, nehnuteľnosť je jediným útočiskom pre navrhovateľku a jej štyri maloleté deti, ktoré majú dodnes zdravotné a psychické problémy v dôsledku týrania povinným.

Na základe uvedeného navrhovateľka navrhla súdu, aby exekúciu predajom nehnuteľností - U.. Č.. XXX S. G. F. XXX L. J. U.. Č.. XXX zastavaná plocha a nádvoría o výmere 288 m², na ktorej je postavený rodinný dom súpis. č. 435 evidovaných na C. Č.. XXXX v katastrálnom území P., G. F. M. A. vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil.

K svojmu návrhu navrhovateľka pripojila fotokópiu Rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. 5C/174/2008-60 zo dňa 26.11.2009, fotokópiu Výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, Potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2010-2011 a Potvrdenie o poberaní prídavkov na deti v rokoch 2010 a 2011.

Na základe výzvy súdu zo dňa 1.7.2011 oprávnený k návrhu navrhovateľky uviedol, že keďže povinný si dosiaľ nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu, trvá na tom, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne.

Na základe výzvy súdu zo dňa 1.7.2011 súdny exekútor k návrhu navrhovateľky uviedol, že exekučné konanie prebieha na základe rozsudku spis. zn. 28C/377/1998-31 zo dňa 19.1.2000 vydaného Okresným súdom Košice II, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Povinný prevzal upovedomenie o začatí exekúcie do vlastných rúk dňa 24.9.2009. Keďže povinný nepodal v zákonom stanovenej lehote námietky, súdny exekútor postupoval v zmysle Exekučného poriadku. Súdny exekútor v priebehu exekučného konania vykonal viacero úkonov smerujúcich k zisteniu majetkových pomerov povinného a výberu najvhodnejšieho spôsobu výkonu exekúcie. Súdny exekútor stále dáva povinnému možnosť dobrovoľne uhradiť dlžnú sumu. V prípade, ak je povinný v nepriaznivej finančnej situácii, súdny exekútor mu dá, po dohode s oprávneným, možnosť splatiť vymáhanú pohľadávku v splátkach. V prípade, že povinný neuhradí dlžnú sumu, súdny exekútor bude postupovať v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku.

Pred rozhodovaním súdu o skutočnostiach uvádzaných navrhovateľkou v jej návrhu na zastavenie exekúcie predajom nehnuteľnosti sa súd zaoberal tým, či možno navrhovateľku považovať za účastníka tohto exekučného konania, resp. či je pasívne legitimovanou na podanie návrhu na zastavenie exekúcie.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa ust. § 37 ods. 2 Exekučného poriadku ak sú exekúciou postihnuté veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, účastníkom konania, ak ide o tieto veci, je aj manžel povinného, ak do začatia exekučného konania nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou alebo súdnym rozhodnutím.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že účastníkmi exekučného konania sú predovšetkým oprávnený a povinný. Oprávneného a povinného však chápeme len procesne. Rozhodujúce je to, kto sa v návrhu na vykonanie exekúcie označí za oprávneného a koho oprávnený v tomto návrhu uvedie ako povinného bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav (aktívna alebo pasívna vecná legitímácia). Manžel povinného sa stáva účastníkom exekučného konania vtedy, ak sa exekútor rozhodol pre exekúciu predajom hnutelných vecí, nehnuteľných vecí, predajom spoluvlastníckeho podielu, cenných papierov alebo podniku, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne zriadením exekučného záložného práva k nehnuteľnosti. Postavenie manžela sa chápe takisto procesnoprávne. Stačí, ak majú byť postihnuté veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nie je rozhodujúce, či tieto veci označil oprávnený, povinný alebo exekútor pri určovaní spôsobu exekúcie. Pozornosť treba venovať najmä tomu, či medzi povinným a jeho manželom nedošlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva za trvania manželstva, prípadne k vyhradeniu vzniku tohto majetkového režimu ku dňu zániku manželstva, prípadne k jeho inému zákonnému obmedzeniu. Rovnaké postavenie ako manžel povinného má aj bývalý manžel povinného, ak sa majú exekúciou postihnúť veci, ktoré dosiaľ neboli vyporiadané žiadnym zákonným spôsobom, teda ani zákonnou domnienkou vyporiadania.

Z listinných dôkazov založených v spise súd zistil, že dňa 26.9.2006 uzavrel povinný s navrhovateľkou už v poradí druhé manželstvo. Prvé bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice II spis. zn. 31C/293/2004. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.6.2005. Druhé manželstvo, uzavreté dňa 26.9.2006, bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou spis. zn. 5C/174/2008-60 zo dňa 26.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.1.2010.

Ďalej súd z predloženého listu vlastníctva č. XXXX zistil, že nehnuteľnosti, o ktoré sa jedná, resp. ktoré majú byť predmetom exekúcie, sú v BSM povinného a navrhovateľky, pričom toto BSM dosiaľ nebolo vysporiadané. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že bývalú manželku povinného G. T. D., D., A., M.. XX.X.XXXX možno v tomto štádiu exekučného konania považovať za pasívne legitimovanú na podanie návrhu na zastavenie exekúcie predajom nehnuteľnosti.

Ďalej sa súd zaoberal dôvodmi uvádzanými navrhovateľkou v jej návrhu zo dňa 10.6.2011. Navrhovateľka žiadala o zastavenie exekúcie predajom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, v Katastrálnom území P., G. F. M. A., G. P., a to záhrady - parcelné č. XXX, o výmere 347 m², zastavaných plôch a nádvorí - parcelné čísla XXX, o výmere 288 m² a domu - súpisné číslo 435, na parcele číslo XXX. Uviedla, že predmetom exekúcie je nehnuteľnosť, ktorú obýva so svojimi štyrmi deťmi, je v zlej finančnej situácii a vzhľadom na výšku vymáhanej pohľadávky je toho názoru, že exekúcia sa vedie v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie pohľadávky oprávneného. Hodnota exekvovanej nehnuteľnosti je totiž v zjavnom nepomere k hodnote vymáhanej pohľadávky.

Podľa ust. § 62 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len spôsobmi uvedenými v tomto zákone.

Podľa ust. § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, b) prikázaním pohľadávky, c) predajom hnutelných vecí, d) predajom cenných papierov, e) predajom nehnuteľnosti, f) predajom podniku, g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Podľa ust. § 64 Exekučného poriadku spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 65 Exekučného poriadku exekútor môže vykonať exekúciu v jednom exekučnom konaní aj niekoľkými spôsobmi.

Podľa ust. § 61b Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 57 ods. 3); to neplatí, ak sa exekúcia vykonáva

predajom hnuiteľnej veci, ktorá sa nedá rozdeliť, alebo predajom nehnuteľnosti a povinný nemá dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného.

Citované ustanovenia Exekučného poriadku premietajú do zákonnej úrovne ústavný princíp legality vyjadrený v čl. 2 ods. 2 ústavy, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Z tohto ústavného princípu vyplýva, že aj keby Exekučný poriadok neobsahoval § 62, aj v takom prípade by boli exekučný súd a súdny exekútor oprávnení vykonávať exekúcie len spôsobmi, ktoré sú výslovne uvedené v Exekučnom poriadku. Ustanovenie o tom, že exekúciu možno vykonať len spôsobmi uvedenými v tomto zákone, je teda vyjadrením ochrany povinného v exekučnom konaní pred vykonávaním exekúcie nezákonným a nedovoleným spôsobom.

Spôsob vykonania exekúcie je oprávnený určiť výlučne exekútor. Návrhom oprávneného na spôsob vykonania exekúcie exekútor nie je viazaný. Zo znenia § 64 Exekučného poriadku teda vyplýva, že ide o kogentnú normu. Výnimkou je zriadenie exekučného záložného práva, ktoré možno zriadiť výlučne na návrh oprávneného. To je však opodstatnené osobitnou povahou tohto exekučno-právneho prostriedku, ktorý nie je v pravom zmysle slova spôsobom vykonávania exekúcie.

Ustanovenie § 61b Exekučného poriadku jednoznačne ustanovuje, že súdny exekútor môže vykonávať exekúciu len do výšky rozhodnutím priznanej pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie. Aj v tomto ustanovení sa prejavila jedna zo základných zásad exekučného práva, podľa ktorej sa exekúcia nemôže v žiadnom prípade vykonať v širšom rozsahu, než vyplýva z exekučného titulu a povinnosti nahradiť trovy exekúcie. Vykonávanie exekúcie v širšom rozsahu - v rozpore s poverením súdu - je dôvodom na čiastočné zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu.

Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva aj vyjadrenie určitej postupnosti exekvovania majetku povinného, a to napriek tomu, že podstatou exekúcie je, že za vynútenie judikovanej pohľadávky ručí povinný celým svojím majetkom. Postupnosť sa prejavuje v tom, že exekútor má predovšetkým exekvovať taký majetok, ktorý z hľadiska jeho hodnoty nie je v zrejmom nepomere k výške vymáhanej pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie. Len vtedy, ak takýto majetok nie je alebo nie je exekútorom zistený, prípadne iný majetok nestačí na uspokojenie nárokov oprávneného, možno postupovať postihnutím aj takého majetku, ktorého hodnota je v zrejmom nepomere k výške vymáhanej pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie.

Výnimkou z týchto pravidiel je iba prípad, keď sa exekúcia vykonáva predajom hnuiteľnej veci, ktorá sa nedá rozdeliť, alebo predajom nehnuteľnosti, ktorej hodnota môže byť podstatne vyššia ako výška vymáhanej pohľadávky. Aj v tomto prípade však treba dodržať pravidlo, podľa ktorého povinný zrejme nemá iný majetok, ktorý by podliehal exekúcii. Ak má povinný aj iný majetok, ktorý podlieha exekúcii, je v jeho záujme, aby túto skutočnosť oznámil súdnemu exekútorovi a aby tak zabránil exekúcii predajom na dražbe. Povinný môže zabrániť predaju hnuiteľnej veci alebo nehnuteľnosti na dražbe aj zaplatením pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj skutočností uvádzaných navrhovateľkou v jej návrhu súd nahliadol do exekučného spisu súdneho exekútora č. Ex 407/2004 a listinných dôkazov založených v spise a zistil, že po doručení poverenia na vykonanie exekúcie a vydaní upovedomenia o začatí exekúcie požiadal súdny exekútor o súčinnosť Sociálnu poisťovňu, pobočku Košice za účelom získania informácií o prípadnom zamestnávateľovi povinného. Dňa 6.8.2007 Sociálna poisťovňa, pobočka Košice súdnemu exekútorovi oznámila, že povinný je zamestnaný, pričom jeho zamestnávateľom je R. Č. - G.. Preto súdny exekútor dňa 12.2.2008 vydal upovedomenie o spôsobe výkonu exekúcie zrážkami zo mzdy a Príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy. Zároveň požiadal zamestnávateľa povinného, aby povinnému na pracovisku doručil upovedomenie o začatí exekúcie. Zamestnávateľ povinného však súdnemu exekútorovi oznámil, že príkaz na vykonávanie zrážok zo mzdy nemôže zrealizovať, pretože povinný už uňho nepracuje. Ďalšími lustráciami v Sociálnej poisťovni bolo zistené, že povinný sa nachádza v Ústave na výkon väzby v Prešove, a to od 26.5.2009. Súdny exekútor preto opätovne vydal

upovedomenie o spôsobe výkonu exekúcie zrážkami zo mzdy, Príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a zároveň požiadal príslušný ústav na výkon väzby o doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. Dňa 12.2.2010 bolo súdnemu exekútorovi Ústavom na výkon väzby v Prešove doručené Oznámenie o poradí pohľadávky, z ktorého súd zistil, že povinný je v ústave pracovne zaradený a exekúcia súdneho exekútora je v poradí na prvom mieste. Ďalej súdny exekútor výpisom z katastra nehnuteľností zistil, že povinný je bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a nachádzajúcich sa v katastrálnom území P., okres F. M. A.. Súdny exekútor teda následne vydal upovedomenie o spôsobe výkonu exekúcie zriadením exekučného záložného práva na uvedené nehnuteľnosti

Z hľadiska primeranosti spôsobu vykonávania exekúcie predajom nehnuteľnosti súd zistil, že súdny exekútor sa pokúsil vykonať exekúciu zrážkami zo mzdy, pričom tento spôsob exekúcie nebol úspešný. Z exekučného spisu súdneho exekútora však súd nezistil, že by súdny exekútor zisťoval účty povinného v bankách, prípadne či povinný nie je spoločníkom, resp. konateľom nejakej obchodnej spoločnosti, resp. či nevlastní hnutelné veci väčšej hodnoty, ktorých zexekvovaním by mohlo dôjsť k uspokojeniu pohľadávky oprávneného. Je teda zrejmé, že nevyužil všetky možnosti overenia majetkových pomerov povinného.

Na druhej strane však súd vychádzal z toho, že súdny exekútor vydal upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť, pričom tento inštitút má osobitnú povahu v tom zmysle, že takýto postup súdneho exekútora nie je v pravom zmysle slova spôsobom vykonávania exekúcie.

Zriadenie exekučného záložného práva k nehnuteľnostiam je exekučným prostriedkom, ktorý má len zabezpečovaciu funkciu. Zabezpečuje peňažný nárok oprávneného, ktorý je obsahom exekučného titulu, celou hodnotou takto zexekvovanej nehnuteľnosti. Tento exekučný prostriedok je spôsobilý na zabezpečenie vymáhaného nároku len v prípade, keď exekvovaná nehnuteľnosť je vo vlastníctve povinného.

Predpokladmi zriadenia exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach sú: návrh oprávneného na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností; pred upovedomením o začatí exekúcie sa musí preukázať, že exekvovaná nehnuteľnosť je vo vlastníctve povinného; ďalším predpokladom je vydanie upovedomenia o začatí exekúcie, ktorého najpodstatnejšou časťou je označenie nehnuteľnosti, na ktorú sa zriaďuje exekučné záložné právo; vydanie exekučného príkazu na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností a zápis zriadenia exekučného záložného práva do katastra nehnuteľností.

Z hľadiska úspešného ukončenia exekúcie a uspokojenia pohľadávky oprávneného má zásadný význam najmä zápis zriadenia exekučného záložného práva do katastra nehnuteľností. Podľa ust. § 157 ods. 1 Exekučného poriadku sa totiž výťažok z prípadnej dražby nehnuteľnosti rozdeľuje v poradí:

- a) súdne trovy a trovy exekúcie,
- b) pohľadávky z hypotekárnych úverov a komunálnych úverov slúžiace na krytie menovitej hodnoty hypotekárnych záložných listov a komunálnych obligácií vydaných bankou vrátane výnosov z nich,
- c) pohľadávky zabezpečené záložným právom zákonným, zmluvným, sudcovským alebo exekučným, zabezpečovacím prevodom práva, postúpením pohľadávky, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľností vcelku podľa času vzniku záložného práva, prípadne vzniku obmedzenia prevodu nehnuteľností,
- d) pohľadávky oprávneného, dane, poplatky, clá a pohľadávky na poistnom na zdravotné poistenie, sociálne poistenie a pohľadávky na príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie,
- e) nedoplatky výživného splatné ku dňu rozvrhu,

f) ostatné pohľadávky štátu,

g) ostatné pohľadávky.

Zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného súdny exekútor získava poradie pre prihlásenie pohľadávky oprávneného do rozdeľovania podstaty z dražby predmetných nehnuteľností. Z pripojeného listu vlastníctva č. XXXX súd zistil, že v časti C: Ťarchy sú zapísané exekučné záložné práva Exekútorského úradu súdneho exekútora JUDr. Petra Hodermarského, Rožňava a Exekútorského úradu súdneho exekútora JUDr. Rastislava Horského, Bratislava, resp. poznámka súdnej exekútorke JUDr. Hildegardy Laclavíkovej, Prešov, ktoré sa budú uspokojovať prvé v poradí.

Podľa ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťať exekúciu, f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom.

Podľa ust. § 57 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa ust. § 57 ods. 3 Exekučného poriadku ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

Zastavením exekúcie rozumieme procesný úkon (uznesenie) exekučného súdu smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností zásadne po vydaní exekučného titulu, výnimočne aj pred jeho vydaním.

Účinky zastavenia exekúcie spočívajú v tom, že sa prestanú vykonávať úkony na jej uskutočnenie. Tretie osoby, ktoré mali uložené povinnosti pri vykonávaní exekúcie, exekútor upovedomí, že došlo k zastaveniu exekúcie, a preto sa nesmie pokračovať v zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, v odpisovaní z účtu povinného v banke a pod. Naproti tomu zastavenie exekúcie neruší procesné účinky upovedomenia o exekúcii, exekučného príkazu a ďalších úkonov, ktoré boli urobené pred vykonateľnosťou rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. Ustanovenie § 57 ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd musí exekúciu zastaviť, a to bez zreteľa na to, či to účastník konania navrhol. Na rozdiel od toho, podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sú dané iné dôvody, ako tie uvedené v ust. § 57 ods. 1, súd má iba možnosť exekúciu zastaviť. Rovnako zákon rozlišuje zastavenie exekúcie v celosti a iba čiastočne (§ 57 ods. 3 Exekučného poriadku). V praxi tiež môže nastať situácia, že sú naplnené niektoré z dôvodov na zastavenie exekúcie, ale len vo vzťahu k určitému spôsobu vykonávania exekúcie. V takom prípade môže súd na návrh účastníka konania exekúciu vykonávanú takýmto spôsobom zastaviť.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného však súd dospel k záveru, že návrh bývalej manželky povinného, ako bezpodielovej spoluvlastníčky nehnuteľnosti, na ktorú bolo súdnym exekútorom zriadené exekučné záložné právo, nie je dôvodný. Preto súd rozhodol tak, že návrh bývalej manželky povinného T. D., M.. XX.X.XXXX, A. Q. A. XXX/X, XXX XX P. na zastavenie exekúcie predajom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX v k. ú. P. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II.

Podľa ust. § 374 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202 O. s. p.), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 O. s. p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.